

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Tomášem Švecem, Ph.D. ve věci

žalobce: **S. S.**, nar. X
státní příslušnost Republika Uzbekistán
zastoupen **S. S.**, nar. X
bytem X

proti

žalovanému: **Ředitelství služby cizinecké policie,**
sídlem Olšanská 2, Praha 3

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. ledna 2021 č.j. CPR-15380-3/ČJ-2020-930310-V236

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- I. Vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí, jímž bylo částečně změněno a částečně potvrzeno rozhodnutí Policie České republiky, Krajské ředitelství policie hlavního města Prahy, Odbor cizinecké policie, Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort ze dne 9. 3. 2020 č.j. KRPA-80351-13/ČJ-2020-000022-SV o uložení správního vyhoštění podle ust. § 119 odst. 1 písm. b) bod 4 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“), na dobu v trvání jednoho roku a stanovení doby k vycestování do 20 dnů podle ust. § 118 odst. 3 zákona.

II. Žaloba a její podstatný obsah

2. Žalobce v podané žalobě zejména namítal, že napadené rozhodnutí je nezákonné a nepřezkoumatelné z důvodu vad správního řízení, resp. nedostatečného odůvodnění. Pokud jde o vytýkané vady správního řízení, označil žalobce vadu spočívající v nesplnění povinnosti uložené správnímu orgánu ustanovením § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „správní řád“), tedy, že správní orgán neumožnil žalobci seznámit se s podklady rozhodnutí před jeho vydáním.
3. Co se týče námitky nedostatečného odůvodnění, tuto žalobce ponechal toliko v této obecné rovině, když takto tvrzený deficit odůvodnění nijak blíže nekonkretizoval, a to ani v rámci avizovaného (avšak nedodaného) doplnění žaloby.

III. Vyjádření žalovaného

4. Žalovaný ve vyjádření k žalobě plně odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a shromážděný spisový materiál s tím, že neshledal na svém postupu žádných pochybení, postupoval v souladu s platnou právní úpravou, a dále navrhl zamítnutí žaloby.

IV. Obsah správního spisu

5. Ze správního spisu soud zjistil tyto, pro řízení podstatné, skutečnosti.
6. Žalobce se dne 9. 3. 2020 dostavil k nalézacímu správnímu orgánu za účelem řešení svého pobytu na území České republiky, kde byl po zjištění, že nemá žádné povolení opravňující ho k pobytu na území České republiky, zajištěn dle § 27 odst. 1 písm. d) zákona č. 273/2008 Sb., o policii, neboť byl dán důvod se domnívat, že vstoupil neoprávněně na území České republiky nebo zde neoprávněně pobývá. Z vyjádření žalobce do protokolu o vyjádření účastníka řízení ze dne 9. 3. 2020 se podává, že na území České republiky přicestoval na litevské vízum platné do 24. 2. 2021 za účelem získání práce, kdy zaplatil 1.500 USD neznámé osobě za vyřízení povolení k pobytu, která již se po zaplacení stala nedostupnou. K České republice nemá žádné osobní, kulturní ani ekonomické vazby. V případě svého vyhoštění žalobce uvedl, že dobrovolně vycestuje s tím, že potřebné prostředky mu poskytne rodina. V zemi původu mu hrozí nebezpečí z důvodu změny náboženského vyznání.
7. Ze závazného stanoviska Ministerstva vnitra ze dne 9. března 2020 ev. č. ZS51198 vyplývá, že vycestování žalobce do Republiky Uzbekistán je možné a dále z informace Ministerstva zahraničí ze dne 7. března 2019 č.j. 102817/2019- LPTP vyplývá, že podle legislativy nehrozí v zemi původu žalobci žádný postih z důvodu dlouhodobého pobytu v zahraničí.

Obavu v tomto směru ostatně ani žalobce neuplatňoval, když vyslovil toliko obavy z možných potíží se svojí rodinou z důvodu

8. Z listiny ze dne 9. března 2020 označené jako seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí vyplývá, že byla žalobci dána možnost seznámit se a vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, případně navrhnout jejich doplnění, a to za účasti tlumočnicka jazyka ruského a ukrajinského. Žalobce zde svým podpisem potvrdil, že se seznámil se spisem, nežádal jeho doplnění ani změny a že se již dále nebude nijak vyjadřovat.
9. Správní spis rovněž obsahuje odvolání žalobce proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně obsahově podobné podané žalobě pouze s tím rozdílem, že v něm nenamítá porušení ust. § 36 odst. 3 správního řádu.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

10. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních námitek vycházejících přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu ve smyslu ust. § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „s.ř.s.“).
11. K žalobcem namítané nepřezkoumatelnosti soud uvádí, že dle jeho mínění napadené rozhodnutí obsahuje dostatečné odůvodnění k tomu, aby mohlo být označeno za přezkoumatelné, když je z něj patrné, z jakých podkladů žalovaný vycházel a k jakým skutkovým a právním závěrům na základě těchto dospěl. Zdejší soud v rámci poněkud nekonkrétního pojetí této námitky ze strany žalobce nezaznamenal v napadeném rozhodnutí žádných nedostatků ústících v jeho nezákonnost, která by měl spočívat v nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů.
12. Pokud jde o namítané upření práva žalobce seznámit se s podklady rozhodnutí a k těmto se vyjádřit ve smyslu ust. § 36 odst. 3 správního řádu, zabýval se soud nejdříve tím, zda žalobce tento nedostatek uplatňuje, pokud jde o řízení vedené správním orgánem prvního stupně či zda tuto svoji námitku směřuje k řízení u žalovaného. Vzhledem k tomu, že v rámci odvolání proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně žalobce upření jeho práva daného mu ust. § 36 odst. 3 správního řádu neuplatňoval, dospěl soud k závěru, že žalobce uvedenou námitku směřuje k řízení odvolacímu.
13. Soud se tak tedy zabýval předmětnou námitkou ve vztahu k řízení odvolacímu. Ze správního spisu nevyplývá, že by žalovaný před vydáním svého rozhodnutí doplnil správní spis o nějaký další podklad (či podklady), který by se již nenacházel ve správním spise vedeném správním orgánem prvního stupně. Jinak řečeno žalovaný při svém rozhodování vyšel zcela z podkladů shromážděných již správním orgánem prvního stupně, který žalobci umožnil seznámit se s podklady rozhodnutí a navrhnout jejich doplnění ve smyslu ust. § 36 odst. 3 správního řádu. Za těchto okolností pak podle názoru zdejšího soudu není porušením ust. § 36 odst. 3 správního řádu, pokud žalovaný žalobce nebyl vyzván k vyjádření se k podkladům rozhodnutí ve věci, neboť žalovaný rozhodoval na základě podkladů shromážděných již prvostupňovým správním orgánem a v průběhu odvolacího řízení do spisu nepřibyl žádný další podklad k rozhodnutí.

14. Žalobce v rámci ústního jednání uplatnil oproti žalobě novou námitku spočívající ve zpochybnění ve správním spise obsaženého závazného stanoviska Ministerstva vnitra ze dne 9. března 2020 k možnosti vycestování žalobce do Republiky Uzbekistán. Tato námitka však byla uplatněna po lhůtě pro podání žaloby, pročez se jí soud nemohl věcně zabývat. Nadto nebyla podložena žádným důkazním návrhem, a tudíž by jí sotva mohl zdejší soud bez dalšího popřát sluchu i v případě její včasnosti.

VI. Závěr a náklady řízení

15. Soud tedy se shora uvedených důvodů dospěl k závěru o nedůvodnosti žalobních námitek v podobě, v jaké byly žalobcem uplatněny, a žalobu proto zamítl.
16. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce ve věci neměl úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s., a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze, dne 17. března 2021

JUDr. Tomáš Švec, Ph.D. v.r.
samosoudce

